

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 386/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Krajského súdu Trnava sp. zn. 13CoP/9/2025 z 27. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu elektronicky bez autorizácie podľa osobitného predpisu 28. januára 2025, doplnenej podaniami z 30. januára 2025 a 23. februára 2025, domáha vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa a jeho detí na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 12 a čl. 41 ústavy a práva podľa čl. 3 a čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa postupom a uznesením krajského súdu sp. zn. 13CoP/9/2025 z 27. januára 2025. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie 1 000 eur. Zároveň navrhuje odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia.

II.

Skutkový stav a argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ sa domáhal vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd nahradil nesúhlas matky maloletých detí so zmenou školy. Tento návrh bol zamietnutý a rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené napadnutým uznesením. Navrhovateľ uvádza, že od júla 2022 sa stará o svoje dve maloleté deti [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktoré podľa tvrdenia navrhovateľa odmietajú kontakt s matkou, so sťažovateľom sa presťahovali do obce [REDAKOVANÉ], pričom ich škola sa nachádza v [REDAKOVANÉ], čo znamená každodenné cestovanie viac ako 200 km s negatívnym dopadom na maloleté deti. Dňa 14. augusta 2024 bol realizovaný výkon rozhodnutia, pričom zápisnica preukázala jednoznačný

postoj detí, že chcú žiť s otcom a chodiť do školy v obci [REDACTED]. Napriek tomu krajský súd ignoroval ich stanovisko.

3. V podaní z 30. januára 2025 sťažovateľ dopĺňa ústavnú sťažnosť o nové skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru priamo dokazujú negatívne dôsledky neuznania náhrady súhlasu matky na zmenu školy pre deti. Poukazuje na aktuálny zdravotný stav dcéry [REDACTED], ktorý mu znemožňuje zabezpečovať odvoz maloletého syna do [REDACTED] a späť. Tým podľa jeho názoru dochádza k porušeniu čl. 42 ods. 1, čl. 41 ods. 1 ústavy, čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, a tým aj čl. 12 ústavy. Zároveň poukazuje na to, že detská lekárka sa nachádza v [REDACTED].

4. V druhom podaní z 30. januára 2025 ako porušovateľa označuje aj Mestský súd Bratislava II. Dopĺňa svoju ústavnú sťažnosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 15 000 eur za nemajetkovú ujmu, čo odôvodňuje systematickým a dlhodobým porušovaním základných práv svojich detí a jeho rodičovských práv, čo im spôsobuje vážnu psychickú a emocionálnu ujmu. Poukazuje na viac ako dva roky trvajúce súdne konania, ktoré zasahujú do ich rodinného života a spôsobujú vážny stres.

5. V podaní z 23. februára 2025 uvádza, že súd prvého stupňa a krajský súd nedostatočne zohľadnili záujmy maloletých detí a podstatnú zmenu pomerov, ktorá nastala od júla 2022, keď prešli do starostlivosti sťažovateľa. Porušenie čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa odôvodňuje nedostatočným zohľadnením, že deti majú podporné prostredie v [REDACTED] a škola je len 200 metrov od ich bydliska, čo by im zabezpečilo lepšie podmienky pre vzdelávanie a zdravý vývoj. Nesprávne právne posúdenie vzhliada v aplikovaní § 324 a nasl. Civilného sporového poriadku, keď súd neuznal, že situácia vyžaduje okamžitý zásah. Navrhuje finančné odškodnenie 5 000 eur za porušenie ústavných práv svojich detí a jeho vlastných práv.

6. Sťažovateľ zároveň navrhuje odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia, aby deti nemuseli naďalej cestovať vyše 200 km denne do školy.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Sumarizujúc všetky podania sťažovateľa, podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľa smeruje k porušeniu práva na spravodlivý proces postupom a uznesením krajského súdu a k porušeniu práv podľa čl. 41 ods. 1, čl. 42 ods. 1, čl. 12, čl. 19 ods. 2 ústavy a čl. 3 a 12 Dohovoru o právach dieťaťa postupom a uznesením krajského súdu.

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Ústavný súd uvádza, že ústavnú sťažnosť podal sťažovateľ, ktorý pri podaní ústavnej sťažnosti a ďalších podaní nebol zastúpený advokátom podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

10. Vzhľadom na absenciu právneho zastúpenia advokátom ústavný súd výzvou zo 6. mája 2025 v súlade s § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyzval sťažovateľa, aby v lehote 15 dní doručil ústavnému súdu plnomocenstvo na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom, alternatívne, aby doručil žiadosť o ustanovenie právneho nástupcu s odôvodnením majetkových

pomerov. Zároveň ústavný súd poučil sťažovateľa o následku neodstránenia tohto nedostatku v podobe odmietnutia jeho ústavnej sťažnosti. Výzva bola sťažovateľovi doručená 6. mája 2025.

11. Keďže v stanovenej 15-dňovej lehote ani neskôr do dňa predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti nebolo ústavnému súdu doručené plnomocenstvo na zastupovanie sťažovateľa advokátom v konaní pred ústavným súdom ani žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu s náležitým odôvodnením jeho majetkových pomerov, ústavný súd konštatuje, že nedošlo k odstráneniu nedostatku náležitostí návrhu na začatie konania. Ústavnú sťažnosť preto podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietol.

12. Napriek tomu, že sťažovateľ vo svojich podaniach ako „navrhovateľa“ označuje seba, z obsahu podaní sťažovateľa je zrejmé, že sa podanou ústavnou sťažnosťou zároveň domáha vyslovenia porušenia práv jeho maloletých detí. Maloleté deti sťažovateľa sú v konaní, v ktorom bolo vydané napadnuté uznesenie, zastúpené kolíznym opatrovníkom z dôvodu stretu záujmov matky a otca maloletých ako zákonných zástupcov. Z tohto postavenia možno vyvodiť, že len kolízny opatrovník môže namietat porušenie základných práv a slobôd maloletých v napadnutom konaní na ústavnom súde ako zástupca maloletých (II. ÚS 141/04). Keďže ústavná sťažnosť bola podaná otcom maloletých ako sťažovateľom, ústavný súd v časti maloletých detí odmietol ústavnú sťažnosť ako podanú zjavne neoprávnenou osobou podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde.

13. Keďže ústavnú sťažnosť ústavný súd odmietol ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd ďalej nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2025

Ľuboš Szigeti
predseda senátu